

indtil et Aar efter denne Lovs Ikrafttræden, medmindre der inden denne Frist er godkendt en ny Vedtægt for den paagældende Kommune, eller vedkommende Kommunalbestyrelse træffer Bestemmelse om Vedtægtens Ophævelse.

§ 14.

Socialministeren bemyndiges til at optrykke Lov af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt Lov af 9. Juni 1920 om Arbejde i Bagerivirksomheder m. v., saaledes som disse Love er ændrede som Følge af de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft 6 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidende, samtidig bortfalder Bestemmelserne i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed §§ 2, 20—22, 28, 2det—4de Stk. og § 37, 3die Stk., Lov Nr. 230 af 9. Juni 1920 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier, §§ 3—5, 9, 10, 2det og 3die Pkt., og 16, Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet §§ 7, 8 og 24, Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke § 31 samt Lov Nr. 313 af 10. Juli 1922 indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i Haandværks-, Industri- og Transportvirksomheder, hvorhos Bestemmelserne i de 3 førstnævnte Love kun skal være gældende med de Forandringer, som følger af Reglerne i nærværende Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den danske Lovgivnings Regler om Børns og unge Menneskers Arbejde maatte indtil 1922 i det væsentlige søges i Fabrikloven af 29. April 1913, Lærlingeloven af 30. Marts 1889, jfr. senere Lov af 6. Maj 1921, samt Bageriloven af 9. Juni 1920.

Disse Love gav Regler for Børns og unge Menneskers Arbejde i industrielle Virksomheder og i Bagerier, og for andre Omraader af Erhvervslivet gaves kun beskyttende Regler, forsaavidt de paagældende unge Mennesker var Lærlinge, eller forsaavidt der i Medfør af Fabriklovens § 2 ved kommunale Vedtægter var truffet Bestemmelser for vedkommende Kommune om Begrænsninger i Arbejdet for unge Mennesker ogsaa udenfor de egentlige industrielle Virksomheder.

Paa den første internationale Arbejds-konference, der afholdtes i Washington i Efteraaret 1919, blev der imidlertid vedtaget 2 Konventioner, henholdsvis om Fastsættelsen af en lovbestemt Lavalder og om Forbud mod Natarbejde for unge Menneskers Anvendelse i alle Haandværks-, Industri- og Transportvirksomheder.

Ved Lov af 6. Maj 1921 bemyndigedes Regeringen til at ratificere disse Konventioner, og til Fyldestgørelse af deres Krav vedtoges Loven af 10. Juli 1922 angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i Haandværks-, Industri- og Transportvirksomheder.

Under Behandlingen i Rigsdagen af Forslaget til denne Lov blev der fremsat Ønske om, at der maatte blive søgt tilvejebragt større Klarhed over de efterhaanden noget udviklede og uensartede Regler om unge Menneskers Arbejde i de forskellige Omraader af Erhvervslivet, og da den i Konventionerne for Bestemmelsernes Ikrafttræden fastsatte Frist (1. Juli 1922) stod i Fare for at blive overskredet, saafremt man allerede under Lovforslagets Behandling havde søgt tilvejebragt en gennemgribende Kodificering, lovede Indenrigsministeren at lade nedsætte et Udvalg med den Opgave at udarbejde en Kodifikation af de gældende Regler om Børns og unge Menneskers Arbejde i Haandværks-, Industri og Transportvirksomheder.

I Henhold til dette Løfte nedsatte In-